

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2009. október 1-je *

A C-569/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Special Commissioners of Income Tax, London (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2007. december 24-én érkezett, 2007. december 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **HSBC Holdings plc**,

a **Vidacos Nominees Ltd**

és

a **The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk (előadó) és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: K. Sztranc-Sławiczek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. január 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a HSBC Holdings plc képviseletében R. Norton solicitor, valamint I. Glick QC és D. Jowell barrister,

- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében M. Hall, I. Rao és R. Thomas, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében R. Lyal és M. Afonso, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2009. március 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1985 június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 156., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 122. o.) módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 11. o.; a továbbiakban: irányelv) 10. és 11. cikkének értelmezésére, az EK 43. cikk, az EK 49. cikk vagy az EK 56. cikk, vagy a közösségi jogi bármely egyéb rendelkezésének értelmezésére vonatkozik.
- ² A kérdést a HSBC Holdings plc (a továbbiakban HSBC), a Vidacos Nominees Ltd és a Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (brit adóhatóságok) között egy „stamp duty reserve tax” [bélyegilletéktartalék-adó] (a továbbiakban: SDRT) elnevezésű adónak az 1986. évi költségvetési törvény (Finance Act 1986, a továbbiakban: „FA 1986”) 96. cikke értelmében történt kivetése tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A közösségi jog

- 3 Az irányelv első és hatodik preambulumbekkezdése értelmében:

„mivel a Szerződés célja egy olyan gazdasági unió létrehozása, amely jellemzői hasonlóak egy hazai piacéhoz, és mivel e cél elérésének egyik lényeges feltétele a tőke szabad mozgásának előmozdítása;

[...]

mivel a hazai piac jellegzetességeivel rendelkező közös piac fogalmában benne van, hogy a közös piac területén a társaságok tőkéjének növekedését csak egyszer lehet adóval megterhelni, és ezen adó mértékének az egyes tagállamokban egyenlőnek kell lennie, hogy ne gátolja a tőke szabad mozgását”

- 4 Az irányelv 4. cikke felsorolja azokat az ügyleteket, amelyek a tőkeilleték alá tartozhatnak, a felsorolásban szerepel többek között a tőketársaság alapítása és a tőketársaság jegyzett tőkéjének emelése bármilyen jellegű vagyoni hozzájárulással.

5 Az irányelv 10. cikke megtiltja a tőkeilletéktől eltérő, bármely más adó kivetését az annak 4. cikkében említett ügyletek tekintetében.

6 Az irányelv 11. cikke értelmében:

„A tagállamok semmilyen adót nem vetnek ki, amely [helyesen: A tagállamok semmilyen formában nem vetnek ki adót a(z)]

a) értéktőzsdei megjelenéssel, kibocsátással, jegyzésre engedélyezéssel függ össze, s amely a piacon elérhetővé vagy forgalomképesé teszi a részvényeket és más hasonló jellegű értékpapírokat, vagy az ilyen értékpapírokat megtestesítő bizonyítványokat, függetlenül a kibocsátótól; [helyesen: a részvények, részesedések illetve más, hasonló jellegű értékpapírok, illetve ezen értékpapírokat megtestesítő igazolások létrehozására, kibocsátására, tőzsdei bevezetésére, forgalomba hozatalára és az azokkal való kereskedelemre, függetlenül a kibocsátó személyétől;]

b) hitel, beleértve az államkötvényeket, amelyet adósságlevelek vagy más forgalomképes értékpapírok kibocsátásával vesznek fel, függetlenül a kibocsátótól, vagy a kapcsolódó formai követelményektől; vagy amely értéktőzsdei megjelenéssel, kibocsátással, jegyzésre engedélyezéssel függ össze, amely műveletek a piacon elérhetővé vagy kereskedelemre alkalmassá teszik az ilyen adósságleveleket vagy más forgalomképes értékpapírokat.”

7 Ugyanezen irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok által a 10. és a 11. cikk rendelkezéseitől eltérve kivethetők „illetékek értékpapírok átruházására, átalánydíjas formában vagy másként”; [helyesen: az értékpapírok átruházását terhelő, átalányösszegekben vagy más módon meghatározott adók;]

- 8 Az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen államok minden olyan ügyletet mentesíthetnek a tőkeilleték alól, amely 1984. július 1-jén mentes volt az illeték alól, illetve amely 0,50%-os vagy annál alacsonyabb mértékkel adózott. Azon egyéb ügyletek, amelyekre tőkeilleték vehető ki az irányelv értelmében, mentesíthetők a tőkeilleték alól, vagy azokra legfeljebb 1%-os mértékű egységes kulcsú illeték vehető ki.

A nemzeti jog

- 9 A FA 1986 87. cikkének (1) bekezdése értelmében a pénzbeli vagy pénzben kifejezhető ellenértékű részvény és egyéb illetékköteles értékpapír átruházása után az átruházás pénzbeli vagy pénzben kifejezhető ellenértékének 0,5%-át kitevő SDRT fizetendő. Az SDRT-t nem kell megfizetni, amennyiben a részvények tulajdonának átruházása megfelelően lebélyegzett értékpapír-átruházási űrlap útján történik a FA 1986 92. cikkével összhangban.
- 10 A FA 1986 87. cikkének (1) bekezdése kizárólag az „illetékköteles értékpapírok” átruházására vonatkozik. Az „illetékköteles értékpapírokat” a 99. cikk az Egyesült Királyságban illetékességgel rendelkező társaságok által kibocsátott értékpapírként vagy az Egyesült Királyságban nyilvántartott, vagy az Egyesült Királyságban illetékességgel rendelkező társaságok által kibocsátott értékpapírokhöz „kapcsolódó” külföldi társaságok értékpapírjaiként határozza meg, az ilyen értékpapírokból eredő és azok feletti egyes jogokkal együtt. A FA 1986 86. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy az illetéket az ügyletkötés helyétől és a felek lakóhelyétől vagy székhelyétől függetlenül kell kivetni.

11 A FA 1986 96. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja, hogy:

„(1) Az alábbi 97. és 97A. cikkekre [...] is figyelemmel, e cikk alapján SDRT-köteles:

a) az olyan személy (A), akinek tevékenysége kizárólag vagy többek között illetékköteles értékpapírok vételére vagy eladására vonatkozó elszámolóházi tevékenység folytatása, megállapodást kötött egyéb személlyel elszámolóházi tevékenység végzésére, és

b) a megállapodásnak megfelelően illetékköteles értékpapírokat ruháznak át A-ra vagy bocsátanak ki A részére vagy olyan személynek, akinek tevékenysége kizárólag vagy többek között illetékköteles értékpapírok kezelése A részvényesi meghatalmazottjaként.

(2) [...] e cikk alkalmazásában az illeték az alábbiak 1,5%-át teszi ki:

a) kibocsátott értékpapírok esetében a kibocsátáskori érték;

b) értékpapír pénzbeli vagy pénzben kifejezhető ellenérték fejében történő átruházása esetében az ellenérték összege vagy értéke;

c) bármely más esetben az értékpapír értéke.”

¹² Az elszámolóház fogalmát nem határozzák meg a jogszabályok. Amint az a belföldi jövedelemre kivetett bélyegilletékről szóló kézikönyvben található:

„14.10 Az elszámolóház főszabályként értékpapírok letéti őrzésére és az azokkal végrehajtott ügyletek számlán történő elszámolására szolgáló rendszer. Az értékpapírok határozatlan ideig őrizhetők a rendszerben, a kedvezményezett tulajdonos személyében bekövetkezett változástól függetlenül, és vagy az elszámolóházat működtető társaság vagy annak részvényesi meghatalmazottjánál vannak letétben, így azokkal átruházási okiratok nélkül lehet kereskedni.

14.11 Az elszámolóházak széles körben elterjedtek az európai kontinens államaiban. A részvények gyakran bemutatóra szólóak, és ez a módszer fizikai biztonságot nyújt (mivel a bemutatóra szóló értékpapírokat trezorban tartják), miközben megkönnyíti a kereskedést és az elszámolást.

14.12 SDRT-mentes az elszámolóházban letétbe helyezett értékpapírok átruházása.”

- 13 Az eredeti illeték megfizetését követően a FA 1986 90. cikkének (5) bekezdése mentesíti az elszámolóház keretében történő tulajdonátruházásokat a 87. cikkben előírt általános illeték alól.
- 14 A FA 1986 97A. cikke előírja, hogy az elszámolóházi tevékenységet végző gazdasági szereplő a közvetett adókért felelős hatóság jóváhagyása mellett választhatja azt, hogy a cikk értelmében bélyegilletéket és SDRT-t kell kivetni. A FA 1986 97A. cikke szerinti választás a közvetett adókért felelős hatóság jóváhagyásának az elszámolóházi tevékenységet végző gazdasági szereplővel való közlése napján lép hatályba. E választás hatálya alatt bélyegilletéket és SDRT-t kell kivetni az elszámolóház azon ügyletei tekintetében, amelyekre e választás kiterjed (például a FA 1986 96. cikkének (1) bekezdése szerinti átruházás vagy kibocsátás esetében, mivel a FA 1986 96. cikke hiányában illetékköteles ügyletek lettek volna). Következésképpen azon elszámolóházak esetében, ahol ilyen választást tettek és azt jóvá is hagyták, az elszámolóházon belüli átruházásokra az általános, 0,5%-os mértékű illeték vetendő ki, és mentesek az illeték alól az elszámolóházba érkező vonatkozó részvények.
- 15 A FA 1986 97. cikkének (4) bekezdése a FA 1986 96. cikke alapján illetékmentessé nyilvánítja az elszámolóházban letétbe helyezett egyéb részvények ellenében történő részvénykibocsátást, amennyiben a másik társaság a kibocsátó irányítása alatt áll, vagy az átruházásra irányuló ajánlat elfogadását követően kerül az irányítása alá. A FA 1986 97. cikkének (6) bekezdéséből következik, hogy az kizárólag akkor alkalmazható, ha az egyéb részvények maguk is illetékkötelesek.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 16 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy 2000. június 7-én a HSBC, az Egyesült Királyságban bejegyzett és adóilletőséggel rendelkező társaság nyilvános

vételi ajánlatot tett a Crédit commercial de France (a továbbiakban: CCF) – Franciaországban bejegyzett és ott ad illet ss ggel rendelkező részvénytársaság, amelynek részvényeit a párizsi tőzsdén jegyezt k – részvényeinek összességére.

17 Az ajánlat a CCF részvényeinek készpénzben történő megvásárlására vonatkozott, de tartalmazta a két társaság közötti részvéncsere lehetőségét is, a HSBC tizenhárom részvényét a CCF egy részvény ért cserébe. A célból, hogy ez utóbbi opciót a CCF franciaországi részvényesei számára vonzóvá tegye, a HSBC elérte, hogy jegyezz k a párizsi tőzsdén. E jegyzés következtében a HSBC-nek saját nevében számlát kellett nyitnia a société interprofessionnelle pour la compensation des valeurs mobili res-n l (Sicovam), azaz a francia elszámolási rendszerben, amely az alapügy tényállásának megval s lásakor a párizsi tőzsdén jegyzett részvényekre vonatkozó monopóliummal rendelkezett. A HSBC részvényeinek a CCF részvényeiért cserébe történő megszerzésére három mód kínálkozott,  gy mint:

- a párizsi tőzsdén jegyzett részvények elszámolási rendszerén, a Sicovamon keresztül;

- a CREST-en, a dematerializált részvények egyesült királysági elszámolási rendszerén keresztül és

- a HSBC részvényk nyvében megfelelő formában történő bejegyzéssel.

- 18 A HSBC elfogadta, hogy megfizeti a Sicovam közvetítésével átruházott részvényeket terhelő teljes SDRT-t. Ennek hiányában az ajánlat pénzügyileg kedvezőtlen lett volna, következésképpen kevésbé vonzó a számos francia részvényes számára.
- 19 A CCF részvényeinek ellenértékéért kibocsátott HSBC részvények a FA 1986 99. cikkének (3) bekezdése értelmében „illetékköteles értékpapírok.” Ezeknek egy elszámolóház javára történt kibocsátása esetében – amely elszámolóház az alapügyben a Vidacos Nominees Ltd, a Sicovam egyesült királysági megbízottja – a FA 1986 96. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a fizetendő SDRT e részvények árának vagy értékének 1,5%-a volt. Ezzel szemben a két másik opció esetében sem bélyegilleték, sem SDRT nem terhelte a részvények kibocsátását. Ez csak a részvények további átruházása esetén volt fizetendő, mértéke pedig 0,5%.
- 20 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy a CCF részvényesei 255 607 131 részvényt kaptak a Sicovamon keresztül. E részvények közül a SICOVAM-tól kivettek körülbelül 105 milliót, tehát 41%-ot, és 2 héten belül értékesítették azokat a londoni tőzsdén. A CREST keretében e részvényekkel végrehajtott további ügyletek az általános 0,5%-os SDRT alá tartoztak.
- 21 Továbbá a HSBC, amelynek részvényei a párizsi tőzsdén továbbra is jegyezhetők, felajánlja részvényeseinek, hogy inkább részvény, és nem készpénz formájában juttat osztalékot. Ugyanakkor, mivel a HSBC mögöttes részvényeit a SICOVAM kezeli, az osztalék címén juttatott részvények is a SICOVAM-hoz kerültek, mivel ezeket e rendszer keretében ez utóbbi társaság nevére jegyezték be. E részvények után 1,5%-os mértékű SDRT-t került megfizetésre, és ezen SDRT-teher költségei a HSBC azon francia részvényeseire hárult, akik jutalékként kapott részvényeit a SICOVAM kezeli, aminek eredményeként a HSBC azon részvényesei, akik részvényeit a SICOVAM kezeli, a többi részvényeshez viszonyítva 1,5%-kal kevesebb részvényt kaptak.

- 22 A HSBC a Sicovam javára kibocsátott részvények után megfizetett 1,5%-os SDRT visszatérítése iránti kérelmet nyújtott be. Miután az adóhatóság elutasította ezt a kérelmet, a HSBC keresetet nyújtott be a Special Commissionershez.
- 23 Ilyen körülmények között a Special Commissioners felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Vajon a[z] [...] irányelv 10. vagy 11. cikke, az EK 43., az EK 49. vagy az EK 56. cikke, illetve a közösségi jog bármely más rendelkezése tiltja-e, hogy valamely tagállam (a továbbiakban: az előbbi tagállam) 1,5%-os illetéket vessen ki az elszámolóház keretében történő részvényátruházásra vagy -kibocsátásra, ha:

- a) az előbbi tagállamban illetékességgel rendelkező társaság (a továbbiakban: A. társaság) ajánlatot tesz a valamely másik tagállamban (a továbbiakban: az utóbbi tagállam) illetékességgel rendelkező társaság (a továbbiakban: B. társaság) jegyzett és kereskedés tárgyát képező részvényeinek megszerzésére az A. társaságnak később az utóbbi tagállamban tőzsdére vitt részvényei ellenében;
- b) a B. társaság részvényesei az A. társaság új részvényeit az alábbi formában kaphatják meg:

– nyomdai úton előállított részvény; vagy

- dematerializált részvény formájában, az előbbi tagállamban lévő elszámolási rendszeren keresztül; vagy

  - dematerializált részvény formájában, az utóbbi tagállamban lévő elszámolóházon keresztül;
- c) az előbbi tagállam jogszabályai röviden összefoglalva előírják:
- a nyomdai úton előállított részvények formájában (vagy az előbbi tagállamban a vonatkozó elszámolási rendszer keretében dematerializált részvények formájában) történő részvénykibocsátás esetében a kibocsátás illetékmentes, a részvények minden egyes későbbi átruházását azonban az átruházás ellenértékének 0,5%-át kitevő mértékű illeték terheli, ellenben

  - dematerializált részvények elszámolóházi tevékenységet folytató gazdasági szereplő részére való átruházása vagy kibocsátása esetében (kibocsátáskor) a kibocsátási ár 1,5%-át kitevő, (ellenérték fejében történő részvényátruházás esetében pedig) az ellenérték összegének 1,5%-át, (vagy minden más esetben) a részvények értékének 1,5%-át kitevő összegű illetéket kell fizetni, majd azt követően az elszámolóház keretében történő további részvényátruházás (vagy a részvényhez kapcsolódó jogok átruházása) illetékmentes;

  - az elszámolóházi tevékenységet folytató gazdasági szereplő az illetékes adóhatóság jóváhagyása mellett választhat akként, hogy illetékmentes az elszámolóház részére történő részvényátruházás vagy -kibocsátás, és az elszámoló-

lőház keretében történő egyes részvényátruházások után az ellenérték 0,5%-át kitevő illetéket kell felszámolni. Az illetékes adóhatóság e választás feltételeként megkövetelheti (és jelenleg meg is követeli), hogy az e lehetőséggel élni kívánó elszámolóházi tevékenységet folytató gazdasági szereplő – az adóhatóság által megfelelőnek tartott módon – megállapodásokat kössön és tartson fenn az illetéknek az elszámolóház keretében történő beszedésére, valamint az erre vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelésre vagy e megfelelés biztosítására.

- d) Az utóbbi tagállamban a tőzsde vonatkozásában hatályban lévő jogszabályok megkövetelik, hogy az adott jogrendszerben kibocsátott valamennyi részvényt dematerializált formában és az utóbbi tagállamban illetékességgel rendelkező egységes elszámolási rendszerben kezeljék, amely rendszer kezelője nem élt a fent hivatkozott választási lehetőséggel?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

²⁴ Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az irányelv 10. és 11. cikkével, valamint az EK 43. cikkel, az EK 49. cikkel, illetve az EK 56. cikkel, vagy bármely egyéb közösségi jogi rendelkezéssel ellentétes-e az alapügyben szereplőhöz hasonló illeték kivetése elszámolóház keretében történő részvénykibocsátásra.

²⁵ Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv kimerítően harmonizálja azokat az eseteket, amelyekben a tagállamok tőkeilletéket vethetnek ki (ebben az értelemben lásd a C-178/05. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2007. június 7-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4185. o.] 31. pontját).

- 26 Márpedig, amint a Bíróság már megállapította, ha valamely területen közösségi szintű harmonizáció történt, az e területen tett nemzeti intézkedéseket e harmonizációs intézkedés, nem pedig a Szerződés rendelkezései fényében kell vizsgálni (ebben az értelemben lásd a C-324/99. sz. DaimlerChrysler-ügyben 2001. december 13-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-9897. o.] 32. pontját, valamint a C-257/06. sz., Roby Profumi ügyben 2008. január 24-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-189. o.] 14. pontját).
- 27 Következésképpen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolása során a Bíróság az irányelv értelmezésére szorítkozik.
- 28 Hangsúlyozni kell, hogy amint az preambulumból is következik, az irányelv arra irányul, hogy előmozdítsa a tőke szabad mozgását, amely elengedhetetlenül szükséges az olyan gazdasági unió létrehozásához, amelynek jellemzői hasonlóak a belső piachoz. Ami a tőke rendelkezésre bocsátását terhelő adókat illeti, e cél elérése a tagállamokban eddig hatályban lévő közvetett adók eltörlését, és azok helyett a közös piacon egyetlen alkalommal kivetett, valamennyi tagállamban azonos mértékű illeték alkalmazását feltételezi.
- 29 E tekintetben az irányelv többek között azt írja elő, utolsó preambulumbekzdésében, hogy el kell törölni a tőkeilletékhez vagy az értékpapírra kivetett bélyegilletékhez hasonló jellemzőkkel rendelkező közvetett adókat, mivel ezek fenntartása megghiúsíthatná az irányelv által követett célt. E közvetett adókat, amelyek kivetése tilos, az irányelv 10. és 11. cikke sorolja fel.
- 30 Az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének rendelkezései kimerítően sorolják fel a tőkeilletéktől eltérő díjakat és illetékeket, amelyek az irányelv 10. és 11. cikkétől való eltérésként az utóbbi rendelkezésekben szereplő ügyletek esetében terhelhetik

a tőketársaságokat (lásd a 36/86. sz. Dansk Sparinvest ügyben 1988. február 2-án hozott ítélet [EBHT 1988., 409. o.] 9. pontját). Az irányelv 12. cikke, többek között, (1) bekezdésének a) pontjában a következőre vonatkozik: „illetékek értékpapírok átruházására, átalánydíjas formában vagy másként” [helyesen: az értékpapírok átruházását terhelő, átalányösszegben vagy más módon meghatározott adók].

- 31 Az alapügyben az SDRT-t keletkeztető tény egy nyilvános vételi ajánlat alkalmával újonnan kibocsátott értékpapírok megszerzésére vonatkozó egyedi ügylet volt. E tekintetben, amint arra a főtanácsnok is rámutat indítványának 23. pontjában, a HSBC-nek a CCF részvényeiért történő cseréje céljából az elszámolóházba bevezetett részvényei új részvényeknek minősülnek, ami tőkeemelésnek felel meg.
- 32 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy annak engedélyezése, hogy az újonnan kibocsátott értékpapírok első megszerzésére adót vagy illetéket vessenek ki, azt eredményezné, hogy magát az értékpapír kibocsátását adóztatnák meg, mivel ez a tőkefelhalmozás szempontjából ugyanazon átfogó ügylet szerves részét képezi. Az értékpapírok kibocsátása ugyanis önmagában nem elegendő, hanem csak attól a pillanattól van értelme, amikor valaki meg is szerzi az értékpapírokat (a C-415/02. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2004. július 15-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7215. o.] 32. pontja).
- 33 A 69/335 irányelv 11. cikke a) pontjának hatékony érvényesülése ezért feltételezi, hogy e rendelkezés értelmében a „kibocsátás” magában foglalja az értékpapírok kibocsátásuk során történő első megszerzését is (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 33. pontját).
- 34 E tekintetben az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „átruházás” fogalmát úgy értelmezni, amint azt az Egyesült Királyság Kormánya és az Európai Közösségek Bizottsága felvázolta, miszerint az 1,5%-os mértékű SDRT egy „idénybérlet” („season ticket”) formát magára öltő részvényátruházási illeték, megfosztaná hatékony érvényesülésétől ezen irányelv 11. cikkének a) pontját, és kétséggé tenné azt

az egyértelmű megkülönböztetést, amelyet az irányelv 11. cikkének a) pontja és 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja tesz a „kibocsátás” és az „átruházás” fogalma között. Ez az értelmezés ugyanis azzal a következménnyel járna, hogy még azt a kibocsátási műveletet is adó vagy illeték sújtaná, amelyet – mivel szükségszerűen újonnan kibocsátott értékpapírok megszerzésével jár – semmiféle, a tőkeilletéktől eltérő adó vagy illeték nem sújthatna e rendelkezés értelmében.

- 35 Ennek megfelelően az értékpapírok első megszerzését azok kibocsátása folyamán nem lehet a 69/335 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „átruházásnak” tekinteni, és ezért az első megszerzést terhelő adó nem tartozhat az e rendelkezésben megállapított kivétel hatálya alá.
- 36 Továbbá az SDRT-hez hasonló illetéket nem lehet olyannak minősíteni, mint amelyet valójában a jövőbeli átruházásokra kell alkalmazni, mivel – amint arra a főtanácsnok is rámutat indítványának 38. pontjában – ezen illetéknek sem az alapja, sem pedig alanya nem határozható meg az ennek következtében csak feltételezett átruházásokhoz viszonyítva.
- 37 E megfontolások alapján megállapítható, hogy amennyiben az SDRT-hez hasonló illetéket olyan új értékpapírokra vetik ki, amelyeket tőkeemelés következtében állítanak elő, ezen illeték a 69/335 irányelv 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett adóztatásnak minősül, amelyet e rendelkezés tilt.
- 38 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az irányelv 11. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló illeték kivetése az elszámolóház keretében történő részvénykibocsátásra.

A költségekről

³⁹ Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 11. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló illeték kivétele az elszámolóház keretében történő részvénykibocsátásra.

Aláírások